

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

**וחג שבועות תעשה לך,
ביכורי קציר חיטים.
הזורעים בדמעה
ברינה יקצורו.
ארץ נתנה יבולה,
ארץ זבת חלב ודבש.**

שבועות

3 סיון תשע"ח. 18/05/18. זמן אס' 1512

פתיח

ביצועה הסוחף והמרגש של נטע ברזילי מעל בימת האירוויזיון לשיר "טוי", שהושמע באנגלית אסלית, למעט משפט בודד בעברית 'אני לא בובה', ובעיקר ההצבעה מורטת העצבים בטרם הכריז המנחה על השיר הישראלי כזוכה בתחרות האירופית הרשמית, לא ישכחו במהרה בארץ הקודש, וזה מצטרף לשורה די ארוכה של הצלחות ישראליות בשנה האחרונה בזירה הבינלאומית, ששיאן לדעת אחדים היא פתיחת השגרירות האמריקנית בירושלים לאחר 70 שנות גלות תל אביבית.

אפשר להגיד על ביבי מה שרוצים, אבל נראה שרק כתב אישום נגדו, אם יראה אור, יכול לסמן סוג של שינוי כיוון אפשרי בהנהגת המדינה, אך כל עוד האיש חופשי ומאושר (מלשון אישור) לנהל את עניני המדינה על פי תפיסתו והבנתו, לא נראית לפחות לא כרגע, אלטרנטיבה ממשית שתקרא תגר על דרכו או על שלטונו, בטח ובטח לא משורות האופוזיציה המנומנמת (שאני חבר בה...) שבמקרה הטוב מצליחה לגייס כמה אלפי מפגינים במוצאי שבת ולא מעבר לכך.

ניצחונה של נטע בתחרות היה צפוי, ולאורך רוב הקמפיין הוביל השיר בבורסת השמות המובילים. הסיבה שהוא קיבל בשיקלול את הניקוד הגבוה ביותר בתחרות, נבע בראש וראשונה מכך שהשיר 'תפס' את האוזן האירופית 'הממוצעת' וכאשר אתה מנטרל השפעות תרבותיות ואתניות טבעיות, הרי שזו התוצאה המתקבלת. ולמה חשוב להגיד את זה? כי ההצבעה עומדת 'לכאורה' בסתירה לתפיסה הנושנה של 'העולם כולו נגדנו' שהפכה לאסטרטגיה, והיתה לנו לעזר, בכל פעם שנדמה היה שקופחנו שלא בצדק.

אז העולם כנראה כבר לא כל כך נגדנו, וצריך לומר זאת בראש זקוף ובריש גלי, ואם הדבר מסייע במישרין או בעקיפין לשיפור מעמדנו הבין לאומי - מה לנו כי נלין.

חג שבועות שמח לכולנו!

אברון

נעמי

טלנובלה לשבועות מאת מיכאל לוי

כשתקוותו מתגשמת הוא יאמר לרות:
"היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי-
לכת אחרי הבחורים"
(ובעכשיוית: אושר גדול שזכיתי בד).

2. אדם עשיר כבעז שמעסיק בשדו קוצרים
עם משגיח (הניצב על הקוצרים) ונערות
(מאלמות?) מה לו ולעבוד כאחרון נערו
בזריה וללון לבדו בגורן?
היתכן שקיווה שרות תופיע, ולו, בחלום?

וכיצד נודע המצב החריג הזה לנעמי? האם
בערגתה לבעז עקבה אחריו? האם הבינה
ללבו?

היתכן שזה הרקע למעשה שנעמי רוקחת?
בהשראת שיר השירים מנחה נעמי את רות,
כיצד להעמיק את הקשר שנרקם עם בעז.

3. כשמדובר בבעז, נעמי לא ממש מבחינה
בינה לבין רות, הפעלים בהם מנחה נעמי את
כלתה מופיעים בגוף שני וראשון:

רחצת, סכת, שמת, ירדתי, גלית, שכנתי.
בפליטת פה לפי תומה חושפת נעמי את
תשוקתה לבעז (פרויד).

לאחר ההליך שבעז מביא ליד גמר בנישואין
לרות, נעמי לוקחת את הבן שנולד והשכנות
אומרות: "בן נולד לנעמי" וכמקובל הנשים
הן הקוראות לו שם: "עובד".

ועוד אומרות הנשים לנעמי על בן בעז:
"והיה לך למשיב נפש". היתכן שערגתה של
נעמי לבעז, היתה הרכילות בבית לחם?

מיכאל לוי

מגילת רות מעלה קושיות שמגילת נעמי
מתרצת:

1. שמות בניה של נעמי, ואדישותה לנישואין
למואביות חרף האיסור.
2. מציאותו של בעז בלילה בגורן.
3. הפעלים בהם מנחה נעמי את רות.

1. ברוב המקומות במקרא, הנשים הן
הנותנות שמות לילודים:

ארבע האימהות, בנות לוט, המיילדת את
פרץ וזרח לתמר, בת פרעה למשה (רשימה
חלקית).

מכאן אני גוזר שהשמות **מחלון וכליון** ניתנו
ע"י נעמי.... איזו אשה תיתן לילדיה שמות
עם צליל ומובן **אובדני**?

היתכן שנעמי שערגה לבעז אולצה להינשא
לאלימלך? המואסת נעמי בבעלה וצאצאיו?
הלוקה נעמי בדיכאון שלאחר הלידה?
המכאן שמות בניה? המכאן אדישותה
לנישואין האסורים?
קרוב לודאי, יטען פרויד (רות פרק ג).

אחרי שהתאלמנה ואיבדה את בניה נעשתה
חופשיה לחזור לבית לחם, אולי תוכל להיות
בקרבת בעז. היא מפצירה בכלותיה לשוב
לבית אביהן, נעמי מעדיפה לחזור לבד. לשם
מה היא צריכה אותן כרחיים על צווארה?
אלא שרות התעקשה **לדבוק** בנעמי.

המשמעות המקראית **לדבוק** = **להיות לבשר**
אחד (בראשית ב' 24), כלומר נעמי ורות בשר
אחד, כאשר נעמי הבוגרת היא ניסיון החיים
ורות הרעננה היא הגוף הפיסי הפורה.

בדרך מקרה מצטרפת רות למלקטות בשדה
בעז. בעז מתרשם מיד, ומפציר בה **להידבק**
בנערותיו. מי אלה נערותיו? ומה תפקידן
בחיי בעז? היתכן שברקע תקוותו **להידבק**
ברות? רות יודעת היטב את תפקידן של
נערותיו ומבהירה לבעז: "לא אהיה כאחת
שפחתך" (ומכאן נרמז מעמדן של נערותיו,
וגם תקוותו של בעז).

חג שבועות - חג הקציר

מזג אוויר, חקלאות, פשיעה חקלאית ומה שביניהם

והרישוי של הקמת מכון חליבה חדש וכן לטיפול במתקן טיפול בשפכים. שתי השקעות משמעותיות העומדות בפנינו.

בתקופה האחרונה ניצבים בפני החקלאים בישראל אתגרים רבים. בעיית הטרור החקלאי ופשיעה החקלאית מתדפקות על דלתות החקלאים פעם אחר פעם, יום ביומו, מגניבות ועד הצתות, מטרור עפיפונים ברצועת עזה דרך כריתת עצים בבקעת הירדן ועד לפרוטקשן ולגל הצתות בצפון.

מציאות זאת אינה חדשה, היא מעוררת את הדיון על תפקיד החקלאות בהווה של המדינה. לחקלאות ולחקלאים היה חלק משמעותי ומהותי בקביעת גבולות המדינה ביום הקמתה. קביעת העובדות בשטח, שהחלה בשלהי המאה ה-19 ועד 48, בצורה של הקמת ישובים מבוססי חקלאות ציירה את המפה.

חילוקי הדעות, כאז כן עתה, מתמקדים פעמים רבות במאבקי השליטה על שטחים. החקלאים המעבדים ומחזיקים את רוב השטחים במדינה מוצאים עצמם בלב הויכוח. אם בימיה הראשונים של המדינה היה זה בעיקר מול אויבים מבחוץ בתקופה האחרונה החקלאים נאלצים להיאבק לא מעט בגורמים מבית. בתחילת הדרך המדינה נתנה גיבוי מלא למאבק זה ואילו היום אנחנו מוצאים עצמנו נדרשים לפעילות רבה שתשכנע את קובעי המדיניות שיש להיאבק בתופעות אלה.

באזורנו אנחנו כחקלאים עדים לתופעות של גנבות פרי, מים וטרקטורים, שריפת ציוד חקלאי, שטחים ויבולים. פרנסי האזור מבינים כי פשיעה זו אסור שתמשך. ראש המועצה והמחלקה החקלאית קיימו מספר פורומים שרכזו בהם את המשטרה הכחולה והירוקה, השומר החדש, משמר הגבול והחקלאים שהחליטו לרכז כוחות בפעילות

סוף בעמוד הבא

הופתענו יחד עם כל תושבי האזור מהסערה והגשמים שירדו בעוצמה רבה בשבועיים האחרונים. חלק מהיבולים בשדות ועל עצי הפרי ניזוקו אבל לכולנו ברור שכל גשם שמגיע מרטיב את הקרקע היבשה והצמאה למים. חלקו אף חסך מעט מהצורך בהשקיה. בשלב זה אנחנו רואים נזקים בדרכים במטעים שבדושן ובסירין. דרכים שנשחפו כתוצאה מהסופה.

מזג האוויר המשתנה קיצונית בשנים האחרונות בכלל והשנה בפרט גורם להבשלה מוקדמת של היבולים ולפגיעה בפרות שכבר חנטו מאידך.

בפתחו של חג השבועות חג הקציר, אנחנו נמצאים עמוק בתוך עונת איסוף האבטיח, קציר החיטה הסתיים וערמות הקש נשלחו ליעדן, השעועית נקצרה לפני בוא הגשמים, השום נאסף ונשלח לשווקים למעט חלקה שהשארנו לזרעים לשנה הבאה שלצערנו ניזוקה בגשמי הסופה שחוונו לפני שבועיים. הגזר נאסף וכך גם הבצל והעכוב.

במטעים כולם מתבצעות העבודות הנדרשות לעונת האביב. במנגו נערכים לקטיף שיחל בחודש וחצי הקרוב, בבננות קוטפים מדי שבוע את האשכולות המבשילים בעונה זו ומבצעים עבודות מתוך מטרה לרווח את עונת מתן הפרי כך שתתפרש על תקופה ארוכה יותר שבה הפרי פודה מחירים גבוהים יותר. באבוקדו בנוסף לעבודות השגרתיות מתבצע טיפול בניקוז בחלקת האדומות החלקה הראשונה שנטענו והסובלת ממים שעומדים בחלק מהשטח.

קיבלנו החלטה לעקור את מטע המגיהול וביתר המטעים מתבצעות העבודות על פי הנדרש בעונה זו.

ענפי בעלי החיים, ההודים והפטם מתנהלים כסדרם. השוק סובל מעודפי יצור גדולים ואנחנו מקבלים אינדיקציות לכך שנדרש לצמצם הייצור. ברפת מייצרים את כל מכסת החלב שלנו וגם מעט יותר. עיקר תשומת הלב ברפת מופנית לקידום התכנון

חג שבועות - חג הקציר - סוף

- בנוסף השר לביטחון הפנים, גלעד ארדן ושרת המשפטים, איילת שקד החליטו:
- לתקן את החוק כך שיאפשר לשוטרים להטיל קנסות מנהליים גבוהים במקרים של פלישה לשטחים חקלאיים.
- תיבחן האפשרות להפנות את כספי הקנסות לקרן לפיצוי לחקלאים בנוסף לתקיימו השתלמויות לשופטים לגבי החמרת הענישה בתחום.

במהלך הישיבה אף הודיעו שר החקלאות, אורי אריאל וסגן שר האוצר, איציק כהן כי:

- יסכמו בזמן הקרוב את הפיצוי הממשלתי לחקלאים שנפגעו, כולל פגיעה מהצתות.
- משרד האוצר התחייב שיממן את עלות הביטוח כבר משנת 2018.

לכלל הגורמים העוסקים בנושא ברור שהטרור החקלאי ימשך ויש להמשיך ולטפל בו במלא החומרה. באשר לחקלאות אשדות יעקב איחוד, חברנו מספר ישובים יחדיו לצורך עיבוי מערך המתנדבים של "השומר החדש" שהגביר מאוד את נוכחותו בסירין ומורדותיה ואף הצליח יחד עם פעילות מוגברת של המשטרה, לעצור ולתפוס חלק מגורמי הפשיעה באזור.

**בנימה אופטימית זו אני מאחלת לכולנו חג שמח!
קציר וקטיף פורה של יבולי העונה והשנה!
התאוששות של שווקי המזון לסוגיהם,
המשך שמירה על אופטימיות, תקווה ואמונה הכוח המניע של כל חקלאי מצוי!!!**

עמית אורלנד

למניעת הפשיעה החקלאית באזורנו. אנחנו כחקלאים שומרי חוק מבינים שהמדינה כריבון על השטח היא הגוף החזק ביותר וברצותה היא יכולה למגר התופעה. אנחנו עושים הכל כדי להביא הנושא לעדיפות עליונה בסדר היום הציבורי.

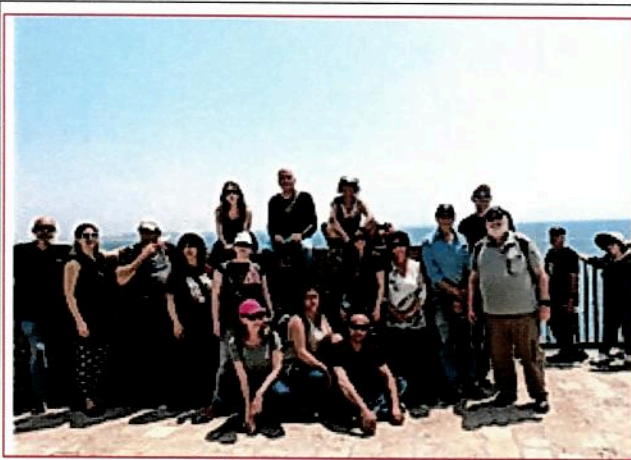
לאחרונה הצליחו הגופים המייצגים את חקלאי ישראל מול הממשלה לגרום לכינוס ועדת שרים שדנה בנושאי אלימות וזו קיבלה מספר החלטות שמטרתן למזער הנזקים לחקלאים.

הישיבה שהייתה רבת משתתפים כינסה לדיון משותף נציגים של כלל המערך המטפל בביטחון פנים במדינה בשיתוף עם השרים מובילי ההחלטות, המועצות האזוריות וכמובן החקלאים.

הישיבה בראשותו של ארדן הביאה כבר למספר החלטות שמתחילים לראות את התוצאות שלהן בשטח:

- הקצאת כוחות משימה ייעודיים ומשאבים נוספים למאבק בפשיעה החקלאית.
- תוספת של עשרות שוטרים וחוקרים.
- תוספת של עשרות מיליוני שקלים להגברת אכיפת המשטרה בנושא לרבות מערכים טכנולוגיים והתקנת מצלמות ושערים במועצות האזוריות שיסייעו לטיפול בתופעה.
- תיגבור למשטרת מחוז ש"י שכן חלק מהגורמים לפשיעה החקלאית מגיעים משטחי הרשות הפלסטינית
- הקמת יחידות משטרה חדשות במסגרת "השיטור המועצתי".
- שימוש בשב"כ במקרים בהם יש חשד לפשיעה לאומנית בתחום החקלאי.
- השר ארדן אף הנחה את המועצה לביטחון לאומי לגבש חוות דעת שתאפשר לגורמי האכיפה להכיר בפשעים כנגד החקלאים כפשעים לאומניים.

ממשאבי אנוש

אדמית נבחרה להחליף את זוהר, כרכות צמיחה דמוגרפית-קליטה, וזאת לאחר שצוות איתור הוקם לנושא זה. נעשתה דרך של חשיבה על התפקיד וניתוח שלו עם ראייה קדימה; לאחר מכן נפגשנו עם המועמדות, ובסופו של דבר הגענו לישורת האחרונה עם אדמית. נראה כי עד כה אדמית נכנסת לעניינים, לומדת, מגבשת כבר דרך שלה. אני מאחלת לאדמית המון המון הצלחה!!! מאמינה שבהחלט זכינו.

צוות התיאום (יונתן, שמוליק- יו"ר, עמית- מנהלת העסקים ואני), לאחר פגישה עם צעירים במעמד של מועמדים לחברות - קיבל החלטה להכניסם להנהלות וועדות שונות.

דוד בן פורת- להנהלת אגדה

מורן פולק- להנהלת קהילה

דקלה משולם- לצוות איוש דירות

אני חושבת שהמהלך הוא חשוב גם לאלה הנמצאים בתהליך לקבלה לחברות בקיבוץ, שלוקחים חלק, מביעים עמדה, תורמים ומשפיעים. בהצלחה לכולם!

ובאותו נושא, הרצון להעצים את הצעירים ולתת להם משמעות ומעורבות - הוביל לתחילתו של תהליך בנושא מנהיגות צעירה.

לאחר התייעצויות עם קיבוצים שונים, וגם עם אסיף - רכז צעירים של התק"צ, החלטנו

סוף בעמוד הבא

שלום לכולם, וחג שמח!!!

בימים אלה אנו חוגגים את חג שבועות, חג שכולו לבן, חג שמסמל את החקלאות והתוצרת. וגם את הקהילה והביחד.

אנו מסיימים את החורף והאביב ונכנסים לתקופה של קיץ, חם פה בעמק, והעבודה הקשה לפנינו, בחקלאות נכנסים לעונה של עבודה אינטנסיבית בכל הענפים, גם בתיירות, ובכלל לקראת חופש גדול, הילדים מבליים והמבוגרים בשיא הקצב.

קצת על החודש האחרון -

את החודש התחלנו בטיול גיבוש למנהלי ענפי הקהילה. התחלנו בארוחת בוקר במחלבת 'אלטו' שם שמענו על סיפור המחלבה, ואפילו קצת למדנו (בתיאוריה), איך מכינים גבינה והתועלות של חלב עזים.

לאחר מכן המשכנו לסיור מומחז בעכו, להגיע לעכו זה כמו קפיצה קטנה לחו"ל, הסתובבנו בסמטאות, סביב החומה, שמענו את הסיפורים שמאחורי העיר, סיירו בבית כנסת מאוד מיוחד שכולו מעותר בפסיפס שמתאר את מדינת ישראל בכלל היבטיה.

היה כייף ובעיקר הביחד, מחוץ לקיבוץ, באווירה אחרת, היה נעים.

את הטיול סיימנו בארוחה מיוחדת בבוסתן הגליל, מקום שנקרא "חדר אוכל", ומארח לפי הזמנה, אוכל מצוין, במנות קצת קטנות, אבל טעימות.

זו כבר שנה שלישית שבה יוצאים ענפי הקהילה לסיור - יום גיבוש שכזה, מחזק את הקשר, חושף בנו צדדים אחרים ועיקר המטרה שלו היא להודות - ענפי הקהילה עושים עבודה באמת קשה לאורך השנה, הם מעניקים לנו- לקהילה, ואנו מודים לכולם על כך. מגיע להם!

בטיול יונתן אמר מילים חמות לזוהר- ונפרדנו ממנה- כמובן רק בתפקידה בקליטה, איחלנו הצלחה לאדמית.

דרך ה'שע / רוברט גלברייט (גיי. קיי. רולינג)
 "הספר הזה ישאיר אתכם ערים כל הלילה!"
 (אובזרוור)

יד אחות / נאוה מקמל עתיר
 תל אביב בסוף העשור השני של שנות האלפיים.
 חייהן של ארבע נשים שאינן מכירות זו את זו עתידים להצטלב ולהשתנות לבלי הכר.

אחותו של צייד המכשפות / בת' אנדרדאון
 "רומן מבריק וקצבי... רלונטי להחריד לימינו אנו." (הטיימס)

האל החושני : לגופו של האל המופשט / אביעד קליינברג
 "מחקר מרתק על סוגים שונים של אמונה... קריאת תיגר נועזת למאמינים וללא מאמינים." (עמוס עוז)

יעל : לוחמת המוסד בביירות / אפרת הס
 על מבצע "אביב נעורים". סיפורה של יעל, הוא פתח להכרת לוחמות ולוחמים במוסד, מפקדיהם מפעיליהם ואנשי המטה שאיפשרו להם לבצע את המשימות אליהן נשלחו מחוץ לגבולות ישראל. (צבי זמיר, ראש המוסד בזמן המבצע.)

דיקטטור / רוברט האריס
 "יש תוצאה אחת גרועה מלהפסיד במלחמה הזאת, והיא לנצח בה"

אפרוחים סופרים בסתיו / דורון שנער
 ע"י שגרירות ישראל אי שם במזרח אסיה, מושלך צרור עטוף בדגל ישראל. כאשר נחשפת תכולתו המבעיתה, מתפרצת מערבולת של אירועים עוצרי נשימה ואלימים... רומן מתח במיטבו!

שבת שלום וחג שמח!
 באהבה מהספריה
ברוריה

על כניסה לתהליך עומק, של שיח ומתווה לתכנית פעולה בשנים הבאות.

גייסנו לצדינו את **יפעת לב** יועצת ארגונית עם ניסיון רב, שתלווה אותנו בנושא הזה.

מי שרוצה לקחת חלק בצוות ההיגוי (ואל תדאגו בסוף כולם יהיו מעורבים), מוזמן ליצור איתי קשר.

וחוץ מכל אלה, מדובר בחודש אינטנסיבי, של דיוני שכר, תהליכי הערכות עובדים, חלוקת בונוסים לעובדים, ועוד....

תהליכים אלה כבר נהיו שגרתיים, אבל הם לא מובנים מאליהם. לפני כארבע שנים לא היו בקיבוץ שלנו תהליכים אלה, וזה דורש הערכות מחדש. אך אני מייחסת חשיבות רבה לאלה, וחשוב שכל עובד, בין אם חבר או שכיר, יקבל התייחסות, יקבל חיזוק ואתגרים נוספים לעתיד, וגם להתקדמות ושיפור תמידי של המנהלים שלנו.

מאחלת לכולם, חג שמח, רגוע, נעים, טעים,

שלכם,

סמדר - מנהלת מש"א

בחינוך החברתי

יחד עם כל קהילת אשדות יעקב ציינו את אירועי יום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה ולאחריהם את יום העצמאות ה-70 לקום המדינה.

בבית כולל 'יחצבי' (בי-גי) הגיע פרויקט הליווי של דור תש"ח לשיאו כאשר ילדי הבית הכולל בהובלת הצוות ובסיוע שאול ינאי ומיכל פרידר, שיחזרו תמונות מחיי היום יום של ילדי אשדות יעקב לפני כחמישים ושישים שנים. התמונות הוצגו אחר כבוד בחדר האוכל באיחוד וזכו לתהודה חיובית רבה מקרב הקהילה.

בנות ובני השכבה הצעירה, בדגש על שכבה ז', היו אחראים, כמדי שנה, על הנחת הזרים במסגרת טקס הזיכרון בבית העלמין. בהדרכתה המיומנת של מורן פולק, ויחד עם מדריכות השכבה, פז ומיכל, מילאו הנערות והנערים את חלקם החשוב בטקס תוך שהם גם לומדים מעט אודות ההיסטוריה והעבר של היישוב והנופלים.

גם השנה, כחלק מהמסורת שהתגבשה באשדות יעקב בשנים האחרונות, סייעו בני חברת הנעורים בהפעלת דוכני המזון, במסגרת 'קריית השמחה' המתקיימת לאחר מסיבת יום העצמאות. החבר'ה, בהובלת המדריכה דניאל ובניצוחו המיומן של גיא

כשלושה שבועות חלפו מאותו אסון נורא בנחל צפית, בו מצאו את מותם עשרה בני ובנות נוער, ממייטב ילדי ישראל. ילדים שיכלו להיות בוגרי חברת הנעורים, ילדים שגדלו והתחנכו בבית של השכן, חברים לספסל הלימודים בבית הספר.

גורמי החקירה ואכיפת החוק טרם השלימו את עבודתם אולם כבר כעת ניתן לקבוע, מעבר לכל ספק סביר, שמדובר באירוע שנגרם בשל **חוסר אחריות** משווע, **חוסר הפעלת שיקול דעת ותהליך קבלת החלטות שגוי** וקלוקל, אם בכלל. יש אף שטוענים, וייתכן שהצדק עימם, שמי שלקח האחריות על המקרה האומלל חטא בחטא ההיברי.

יחד עם זאת, ובצל האובדן הנורא, מכאן ועד להטיל ספק בהמשך קיומן של פעילויות כגון טיולים, נסיעות במסגרת החינוך החברתי, יציאה לשנת שירות ואפילו למכינות הקדם צבאיות **המרחק הוא גדול**.

האם נכון יהיה למנוע מהנוער להיות נוער? האם נכון יהיה שלא לאפשר להם להמציא, לטעות ולצמוח?

כחלק מתפקידי כמנהל החינוך החברתי, יחד עם כל צוות המדריכות והמדריכים, אנו עושים הכל בכדי לשמור ולשמר את הפעילות הייחודית המתקיימת במסגרת מערכת החינוך החברתי, וזאת מבלי לפגוע או להתפשר בענייני בטיחות וביטחון כאחד, ומאידך מבלי 'לקצץ' את כנפיהם של בני הנוער, כנפי הצמיחה וההצלחה של עשייתם.

מקומו של החינוך החברתי באשדות יעקב, כמין סוג של 'שמורת טבע' מתקיים ומתאפשר בזכות אמונתכם במתן הגבולות המאפשרים ובזכות האמון שאתם נותנים בנו, צוות המדריכים מדי יום. עשייה שכזו מתאפשרת רק בזכות ה"ריקוד" בין הגבולות הברורים והנדרשים, לבין הצרכים וההבנה שבלי גמישות זו ניצור ונחנך את ילדינו לעולם קר, מתוכנת וללא חיבור אמיתי.

לכל שותפיי, שותפינו בעשייה החינוכית, מדריכי החינוך החברתי, הורים, בני הנוער ושותפים רבים ואחרים מהקהילה, המשיכו להאמין בנו ולתת אמון בחינוך החברתי.

"להיות בעל אמונה, פירושו להיות בעל כנפיים" (פיטר פן)

בחינוך החברתי - סוף

שירתו את הציבור ועשו את מלאכתם בצורה ראויה להערכה.

חגיגות ל"ג בעומר התקיימו השנה בצל האסון הכבד שנחל 'צפית' ובתנאי שרב קיצוניים בכל הארץ. התלבטנו רבות האם לקיים את המדורה המסורתית או שמא להסתפק בהתכנסות קהילתית מצומצמת. לאחר התייעצות משותפת החלטנו וקיימנו את האירוע "כהלכתו" תוך שאנו מקפידים על כל הוראות הבטיחות ובדגש על הבערת מדורה קטנה וסמלית שלא היוותה סיכון או מפגע (גם בהיבטי איכות הסביבה וזיהום האוויר). חימם את הלב לראות את הציבור, משני הקיבוצים כאחד, ותיקים ומשתכנים חדשים, מגיעים לדשא ונוטים יחדיו לסעודת החג. אני רוצה להודות לגיל אלטר ולדניאל שביחד עם בנות ובני חברת הנעורים ניצחו על האירוע שכמובן הסתיים בחלוקת הקרטיבים המסורתית.

בעוד כשלושה ימים נחוג עם כל עם ישראל את חג השבועות. כמסורת המקום כל קהילה תחוג את החג בנפרד. השנה נחדש ונקיים, בערבו של החג 'תיקון שבועות' אל תוך הלילה.

התיקון הינו הפקה נוספת ומשותפת של צוות 'כזה ראה וחדש', במסגרת מיזם חדש הנקרא 'המעגל'.

מצורפת ההזמנה לתיקון – הציבור כולו

השבוע סיימה רותי ביסקר את תפקידה כמנהלת הקהילה באשדות יעקב מאוחד. רותי ליוותה את מערכת החינוך המשותפת למעשה מיום הקמתה וביתר שאת מאז שמונתה למנהלת הקהילה אשדות מאוחד. אני מבקש להודות לרותי על עשייתה הרבה והתרומה לפעילותה התקינה והסדורה של מערכת החינוך החברתי, הן בהיבטים שנדרשו מצד אשדות יעקב מאוחד (הקצאת המבנים, שיפוצם והמענה השוטף) והן מהשותפות של רותי בכל תהליכי קבלת ההחלטות של המערכת (הנהלת חינוך פעילה, מועצת חינוך ועוד). אני מבקש לאחל לרותי הרבה הצלחה בדרכה החדשה.

לסיכום דבריי, אני מבקש לעדכן שבימים אלו ממש, משלימים צוותי ההדרכה בשכבות השונות את בניית התכניות לחופשת הקיץ. בתחילתו של חודש יוני נקיים מפגשים עם ההורים ונפרסם את תכניות הקיץ, במקביל לפתיחת ההרשמות לחופשה. זה הזמן להזכיר כי מי שמעוניין לבלות איתנו את חופשת הקיץ, חובה עליו להזדרז ולהירשם למערכת החינוך לא יאוחר משלהי חודש מאי. "נקודת ההצטרפות" האחרונה למערכת החינוך הינה 31 במאי.

"... חג השבועות, חג זה לא היה רק חג הטבע, חג הביכורים של פרי האדמה והעבודה: זהו יום "מתן תורה" ובו היינו לעם. ואין להפריד בין שני החגים האלה. ביום אחד נוצרו כאומה ונעשינו עם עובד אדמתו בזעת אפיו..." (מנחם אוסישקין, בחגיגת הביכורים בחיפה, תרצ"ב, 1932)

חג שבועות שמח !

אמנון אביגדור

באשדות

הנקודות המרכזיות שהוצגו באסיפת ההורים היו:

- צמצום המערכת משמונה בתים לששה בשנה הבאה. כאשר המשמעות היא איחוד שני הגנים הצעירים, גילאי 3-4, לגן אחד. ופתיחת שני פעוטונים במקום שלושה שהיו השנה.

זאת לאור ירידה של כ-20 ילדים במספר הילדים במערכת.

- לאחר מספר שנים בהם מטפלת קיבלה קבוצה לשנתיים, החלטנו לעבור ולעבוד על פי שנתונים וכל קבוצה תקבל מענה מותאם לשלב ההתפתחותי בו היא נמצאת, הן על ידי צוות מקצועי לאותו שנתון והן במבנה המותאם לאותו שלב התפתחותי.

- תכנון שנה חדשה מזמן לנו הצבת יעדים לשיפור ובנוסף לזה, שינויים במשק הישראלי, מאלצים אותנו להגדיל את הכנסות המערכת כדי לעמוד בכל ההוצאות השוטפת ובראשם עלויות שכר העבודה ושיפור איכות המזון ועל כן, בשנת הלימודים הקרובה יעלה שכר הלימוד ב-50 ש"ח לילד ובנוסף הצגנו מדרג תשלומים בו תושבי המקום ישלמו את שכ"ל שנקבע ולתושבי חוץ יתווסף 10% למחיר זה.

בסיומו של הערב סוכם, בעקבות דברים שעלו, שסעיף סגירת הגן וסעיף העבודה על פי שנתונים יחזרו לחשיבה נוספת בהנהלת המערכת.

סוף בעמוד הבא

**"ארץ תאנה וזית
זכנ על קירות הבית
ותמר מיתמר עד לב שמיים
מה בחיטה, בארז
הר של שזורה בארז
ורמון אדמדמ לחיים
אח... שבצת מיני
ולמרת הארץ פנימי
אח... שבצת מיני
ופרחים כחולים ולפנימי"**

אהוד אנוך

בימים אלו של קציר ועומר כשהשמש חמה מאין כמותה, הצוותים בפעוטונים ובגנים עוברים לסדר יום קייצי ומי שמסתובב בקיבוץ בשעות הבוקר יכול לפגוש את המטיילים הצעירים על המדרכות.

נכנסנו לרבעון האחרון לשנת לימודים זו שנראה שרק אתמול החלה ואנחנו עסוקים בהכנות לקראת שנת תשע"ט.

באסיפת ההורים שהתקיימה בתחילת החודש נכחו כ-50 איש. דיברנו על מה שהיה ומה שצפוי לקראת שנה הבאה תוך התייחסות למספר הילדים, הרכבי הבתים, תקציבים והיערכות פדגוגית.

בבואנו לתכנן שנה חדשה אנחנו מתייחסים לפרמטרים רבים שלכל אחד מהם משקל מכריע בקבלת ההחלטות, החל מהתפיסה שלנו את עצמנו כמערכת קהילתית כאשר הנגזרת העיקרית היא מענה לצורכי הקהילה (הילדים וההורים), דרך שמירה וטיפוח של צוות המחנכים המטפלים ועד שמירה על התקציב והכל בהסתכלות חינוכית השואפת להיות מייטבית, חמה ואיכותית.

שבועות תשע"ח

אשדוטף - סוף

בריכת השחיה - 2018

בשעה טובה ביום שישי 1 יוני 2018 נפתח את בריכת השחיה.

תוצאות הקלפי ריגשו את כולם והבריכה תשמש השנה את כול חברי האגודה לבילוי ומפגש.

על מנת לשמור על הבריכה שלנו ישבו "נאמני הבריכה" וישומו לב / יבדקו מי נכנס.

מאושרים לכניסה מי שמילאו "טופס זכאות לשימוש בבריכה".

את הטפסים + התמונה נא להביא למזכירות הקיבוץ, או לשלוח במייל עפ"י

המייל שנשלח לכ-ו-ל-ם.

הרשמה לבית תינוקות-

אני מזמינה את מי שבית תינוקות רלוונטי עבורו (ילדי 2018 שנולדו ועתידיים להיוולד) ליצור איתי קשר ולשריין מקום, כדי למנוע אי נעימויות של חוסר מקום.

ההרשמה הינה על בסיס מקום פנוי (תפוסה מירבית 12-13 ילדים) ובמידה ולא יהיו נרשמים מתוך הקהילה עד 1.9.18 תפתח ההרשמה לילדי חוץ.

"הַרְעִים בְּדַמְעָה-- בְּרִנָּה יִקְצְרוּ." (תהילים)

שבועות

ורד כהן - מנהלת אשדוטף

קהילת אשדות יעקב נרגשת לארח זו השנה ה-19 את קייטנת איל"ן!

השנה תתקיים הקייטנה בין התאריכים 15-19.7.2018

מתנדבים מהקהילה אשר מעוניינים לקחת חלק מוזמנים לפנות לסמדר ינאי (050-8652427) או לנורית רז (052-5567100)

השקט שאחרי הסערה - אבנון

עליה.

ברוש שקרס 1991

יצחקי גל מאפיקים גורס שהמילה 'נצח' שייכת לפוליטיקאים, רבנים וכמרים, ולדידו שום דבר איננו ניצח, אפילו, לא הברוש של דגניה, וכך אף פירסם בדף הפיסבוק שלו, פרסום שעורר לא מעט תמיהות.

כביש 90 בקטע שבין אפיקים לצמח נחסם בחלקו בגלל ברושים שנפלו על כלי רכב, לאורכו ניתן היה להבחין בשלטי דרכים שהתעופפו להם כקליפות שום. בחלק גדול מהקיבוצים שבת החשמל למשך שעות. באשדות מאוחד יצא טרנספורמטור מכלל פעולה במהלך הסופה, וכתוצאה מכך נגרמה השבתת חשמל ארוכה, שאילצה את ארנון אפרת החשמלאי להחשיך מספר שכונות כדי לאפשר את הפעלת מכוון החליבה ברפת.

בלוג נרשמה הפסקת חשמל שהשביתה את המכוונות, ועובדי היצור נשלחו הביתה. אם לא די בכך, חדרו מים לתוך אולמות הייצור וגרמו נזק לסחורה. למחרת חזרו אולמות הייצור אט אט לעבודה סדירה.

ענפי החקלאות באשדות (בעיקר מטעים) ספגו פגיעות כתוצאה מגשמים ורוחות עזות שעדיין קשה לאמוד את טיבם. הוזמן שמאי מטעם קנט להערכת הנזק.

מיד כשפסק הגשם ובעוד החשמל טרם חזר, התגייס צוות הכל בו בראשות סרגיי וישי לעזרת ענף הנוי ובעזרת מסורים פינו יחד עם דובי ענפים ועצים סוררים.

המשך בעמוד הבא

בית א' והשדרה צילום ארכיון

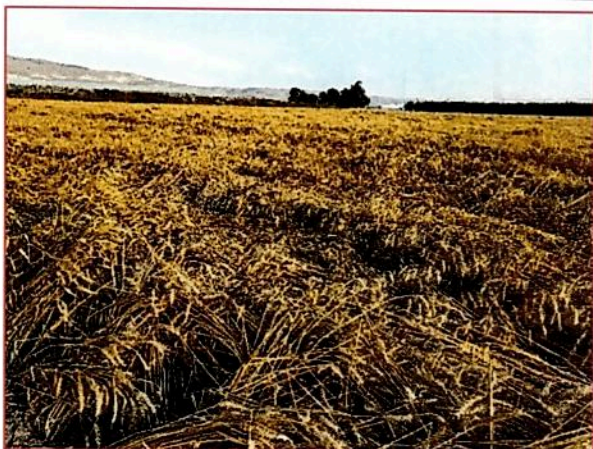
רוחות במהירויות של למעלה ממאה קמ"ש וגשמי עוז כמותם לא זוכרים זקני דגניה וכנרת, היו המאפיינים הבולטים של ארועי רביעי וחמישי הסוערים בעמק הירדן, ארועים שייחרטו בתודעה הציבורית בעיקר בגלל השיטפון האימתני שנחל צפית שגבה קורבנם של עשרה בני נוער.

ביום שישי, שהיה כבר רגוע יחסית ליומיים שקדמו לו, ניתן היה לשמוע בקיבוצי העמק את נהמת המסורים, שחתכו את גדמי העצים שקרסו בסופה, בעיקר ברושים ועצי תמר להם מערכת שורשים שטחית למדי, בטרם הועמסו על משאיות והושלכו אי שם.

"עץ המדינה" כך כינויו של ברוש בן 70 שנה, שניטע ביום הקמת המדינה בדגניה א', שלמרות ייחוסו לא עמד בטלטלות הסופה וקרס אפים ארצה למגינת ליבם של אוהביו, והוא לא היחיד. בבית הקברות המיתולוגי של כנרת, שם טמונים מייסדיו של העמק הבראשיתי, נחרדו לגלות מצבות שקרסו נוכח גדמי עצים שהוטחו בהם, בעיקר בחלקו התחתון של בית העלמין, שם התרוממו מצבות באויר. 'מראות קשים כמותם לא ראיתי מעודי', מעיד עמירם אידלמן מקבוצת כנרת. יש שיראו בכך סימליות, כמו מוקי צור מעין גב, שברשימתו זיו העלומים אותה הקדיש לזכרם של תשע נערות ונער שניספו בשיטפון בערבה, אומר כי 'תמיד רחל בוכה על בניה', אבל עובדתית, מעיד עמירם, מצבתה של המשוררת רחל נותרה יתומה מיהדקל שפל הצמרת' בן 110 השנים שסכך

השקט שאחרי הסערה - המשך

שדה חיטה שנשכב

מלל טוב
 ללירון ראובני לניסואיה עם
 עיא
 לראלי ואריק וכל המשפחה -
 מלל טוב!

מלל טוב
 לעדה וסלי עם
 לניסואי מיטל ותומר
 מלל טוב למשפחה!

חיטה, שנחשבת לגידול חזק ועמיד בפני פגעי טבע, לא יכלה הפעם למשבים האימתניים שהגיעו למאה קמ"ש ויותר, וקרסה עוד בטרם עלה עליה הקומביין. שדות שלמים בעמק נשכבו והמראה היה די מדכא. נכון להיום רוב התבואה נקצרה

בנהריים שבדרומו של עמק הירדן הייתה הסופה ללא רחם. היא הפילה עצים ויצרה יש מאין אגמים על חשבון שדות. מבנה בית המכס הישן שמשמש כמרכז המבקרים של נהריים הוצף במים ומשך שעות ארוכות עמלו אנשי המקום כדי להחזירו למוטב. אם לא די בכך, הרי שבשעות הקטנות של הלילה ארע בו נסיון פריצה שסוכל, הודות לערנותם של אנשי כוחות הבטחון.

האם מדובר בארוע יחידני ויוצא דופן? **תלוי את מי שואלים**

איציק גל זוכר היטב ארוע דומה שהתרחש בחודש אפריל 57, שאין לו איזכור בארכיון. היינו בכיתה ב' בבית הילדים, היכן ששוכנת היום חנות טו-ליידיס, הוא משחזר, כאשר גשם זלעפות החל לרדת ובתוך דקות המרפסת הוצפה כולה במים. עמדנו שם קבוצת ילדים עם מגבים ביד, בנסיון כמעט נואש, לפנות את המים החוצה. היה זה ארוע שלא אשכח בחיים, שהזכיר לנו את סיפור תיבת נוח...

באותו זמן ממש, פגע ברק במתבן ליד הספארי (אחד מתוך שלושה מתבנים) והצית אותו עד היסוד. המתבן בער מספר ימים. בארוע ההוא, ירדו למיטב זכרונו האיתן של איציק, 75 מ"מ במטח אחד, כפול מהכמות שירדה הפעם - 37 מ"מ באשדות ובדושן 55 מ"מ.

ארוע קיצוני נוסף שנחרט היטב בזכרונו של איציק, היה בחודש אפריל 1966 (או 65) בעת טיול חטיבה של כיתות י"א לנחל חבר במדבר יהודה. ביומו השני של הטיול, נקלעו חלק מהנערים לשיטפון, והמדריך של הקבוצה, יאיר ברקאי ז"ל, חילצם מתוך הנחל השוצף ללא פגע. אחד מאותם נערים שחילץ יאיר, היה דודו פונדק.

סופה והשלכותיה

מוקי צור

במדבר ובמדורה אחת חיממו כדורים שהתפוצצו והרגו.

בסופה של הימים האחרונים נעקר בבית העלמין של כנרת הדקל שפל צמרת עליו כתבה רחל המשוררת בשירה. בסופה גם נשבר ברוש המדינה שנשתל בדגניה ערב הקמת המדינה. כנראה גם הם התאבלו על האסון. כי תמיד רחל בוכה על בניה. ואנו אומרים הלוואי ולא היו הדברים מעולם. הלוואי ונשארו עמנו הנערות והנער והתעוררנו מהסיוט.

נחבק את ההורים והמשפחות של הנערות והנער שנלקחו על ידי השיטפון שלא יודע אלא לזרום. נחבק את המדריכים שנשארים על החומה וממשיכים בעבודת הקודש. שנהיה ראויים. פחות יותר ראויים.

מוקי צור

הכחשה

חמש דקות מבול, ואחריו

שמיים חפים מפשע מתכחשים

לכל מה שהיה.

ודומיה.

וארץ ירוקה וריחנית

והמבול היה ואין מעיד.

לאה גולדברג

כמי שזוכה ללמד במכינות קדם צבאיות זה שני עשורים הייתי מוכה, שבור כשהגיעו הידיעות על המדבר הבוגדני ששטף במים רבים בטיול הנורא.

ב-יזכור של המדינה' שנכתב במקורו על טרומפלדור וחבריו כתב ברל כצנלסון את הביטוי 'זיו העלומים' הוא התכוון לדור שכבר איננו. אך בזיו עלומים זה אני פוגש שנה אחר שנה במכינות הקדם צבאיות, בשנות השירות ובין בוגרי תנועות הנוער. הם מתייצבים תמיד ומפליאים.

מה? הם לא קוראים עיתון? הם לא שומעים חדשות? הם לא יודעים עד כמה הם הולכים נגד הזרם? ואולי הם הזרם הנסתר, המעיין הנסתר המזין את התקוות של החברה הישראלית?

דווקא עתה כשאנו בוכים, כועסים, תוהים על עצמנו ועל הגורל הקשה אני מבקש כאן לחבק את המדריכים, שלא יעזבו את חלום החינוך. שלא יפחדו מן הפגישה המחנכת, מהיחד המכבד את יחידיו ומאמין בהם. כי הרבה נוער זקוק להם. נוער זה שמעז להתאסף ללימודים אחרים, לעשייה חברתית שמעז לבקר ולחלום. אל נשאיר אותם לבד. נבדוק את עצמנו, נבקר את עצמנו אך נדע כי תקוותנו היא בחיים של הנוער הזה שלמרות מה שהוא יודע ומה שהוא לא יודע קופץ את כל שנה אל בניה עצמית, אל התנסות בחיים של משמעות.

כל שנה אני פוגש אותם כתלמידים כאורח בדור לא לי. אני משפשף את עיניי. האם יכול להיות שאלה הם הדור עליו מדברים מכל במה כדור שבגד, שאיבד את דרכו?

אני מסתכל על תמונותיהם של הצעירים הללו ובוכה. כך בכו על מעפילי פטריה שפצצת מחאה הפכה להם למלכודת מוות. כך בכו על הילדים היהודים ממרוקו וטוניס שטסו לאירופה למחנות מעבר לארץ ישראל ומטוסם נפל, ככה בכו לפלמחניקים ששוטטו

"יומבו" – מוביל הטנק

סופה, מתי יבוא סופה?

"יומבו" מוביל הטנק – פרטים חדשים

בכתבה על "הטנק האשדותי" מהעלון שעבר, העלה העורך השערה שהמונח "יומבו" שהוזכר בכתביו של יעקב ענבי, מתייחס לטרקטור ששראות מסוג קטרפילר די-6 שגרר את הטנק לאשדות. בדיקה של שאול ינאי חושפת ש-"יומבו" הוא כינויו של חבר אשדות לשעבר **יעקב אייזנר** (ראשון מימין), כאן בתצלום משותף עם חבריו מאשדות, ששירתו בבריגדה במלחמת העולם השנייה. "יומבו" הוא האיש שנהג את טרקטור ה-D-6 שגרר את הטנק לאשדות.

בתום מלחמת העולם, עברו חלק מיוצאי הבריגדה, ובהם יומבו, לגליל המערבי, כדי לייסד את מושב רגבה. "יומבו" נפטר לפני חמש שנים ונטמן במושב.

תודה לשאול ינאי.

יומבו; ערשלי ג.; לוזי י.; ליבוביץ י.; יעקובסון ח.; פופרניץ ש.

הסופה של עשרים ושישה באפריל היתה מן הקשות שידענו בשנים האחרונות, והותירה אחריה לא מעט נזקים, כפי שמפרטת עמית אורלנד ברשימתה המעניינת. עבור **שרון לוי** ההודנית המסרה שלנו, היתה הסופה זיכרון עד, שלא ימחה ממנה עד יומה האחרון.

שעות אחדות קודם לכן הגיעו ללול אפרוחי ההודנים, שעבורם יום המעבר מהבקיעה ועד הלול הוא טראומטי בכל מזג אויר, קל וחומר כשמדובר בסופה טרופית מזן נדיר. השלב הראשון של הפריקה הסתיים בהצלחה, אלא שאז החלה הסופה, ובתוך זמן קצר ביותר כבה החשמל, כאשר אחד משני הלולים נותר חשוך, קר ורטוב. שרון, שראתה כיצד הקטסטרופה מתרגשת, לא איבדה עשתונות ובתוך זמן קצר הגיע ללול צוות מתוגבר של 'מעוז החשמל' שהחל לטפל במערכות הכושלות, ובתוך שעה שנראתה כנצח חזרו אט אט המערכות לפעולה, ועמן נשימתה של שרון המודאגת, שעמדה לפרוח.

הנזק היה מזערי בלבד, והסתכם בכמה מאות אפרוחים מתים, אבל המחיש את העובדה שגם מערכת הכי משוכללת איננה חפה מתקלות, ורק הודות לנחישותם של העוסקים במלאכה נמנע כאן אסון כבד.

המבחן הקהילתי הגדול

אנו קהילה חזקה שיכולה לעמוד בהחלטה חזקה דייה, ולאפשר למי שהתנגדו להצטרף לרוב ולהרים את המשימה.

בהצלחה לכולנו וחג שמח!

יאיר בן דוד

הערה: הרשימה נכתבה עוד בטרם נודעו תוצאות ההצבעה

משתתפים באבלם של חברינו

רפי ובנצי בן נאים והמשפחה

במות האם.

בית אשדות

כאשר תראינה שורות אלה אור, יהיו תוצאות המבחן לפנינו. המבחן הדרמטי המדובר עוסק בשאלת הפעלת הברכה בקיץ 2018. דרמה בעלת חשיבות גדולה ראשונה, הייתה כאשר בוועד הנהלת האגודה עלתה הצעה שהתקבלה בחיוב, על דעת כל חברי הוועד שיש להפעיל את הברכה בקיץ זה, כאשר פרטה מה נדרש מחברי האגודה...כולם כדי לעמוד בתשלומי ההפעלה.

ההצבעה ביטאה תמיכה גורפת בהצעת הוועד כלומר ומשמעותה שחברי האגודה תומכים בהפעלת הברכה לקיץ זה ומסכימים לשלם את עלות המהלך.

היתה בהצבעה ביטוי לכך שרוב חברי האגודה מסכימים על עניין חברתי הראוי לדעתם להשקיע בו חלק שווה כדי לקיימו. היכולת לראות צורך חברתי מהסוג הזה איננה מובנת מאליה. הפרטיות לה הורגלנו מצמצמת אותנו לצרכינו האישיים, משפחתיים שהינם לגיטימיים ובאופן טבעי עומדים לפני כל דבר. השקול החברתי המתייחס לכלל, מעמיד אם כן דילמות שלא כולנו הורגלנו להן. חוקי מדינה בכל מה שקשור לתשלומי מיסים (לדוגמא) שאנו משלמים לעיתים כמי שכפאנו שד. והנה עלינו להחליט לשלם עבור משהו שלא בטוח שנשתמש בו בכלל, ואולי ישנם דברים אחרים חשובים. המבט על צורכי הכלל הוא ערטילאי, ולכן לא תמיד אני מרגיש שזה שייך גם לי.

הצעת הוועד, אן כן מלמדת על עקרון חשוב בהבנת הקהילתיות ויתרונותיה ומבטאה צעד מגבש ובעל ערך.

איכות חיים בנויה על מפעלים חברתיים משותפים, היא בונה את היסודות החשובים של המוכנות לעזרה הדדית. היא מעצימה את תחושת השייכות, היחד.

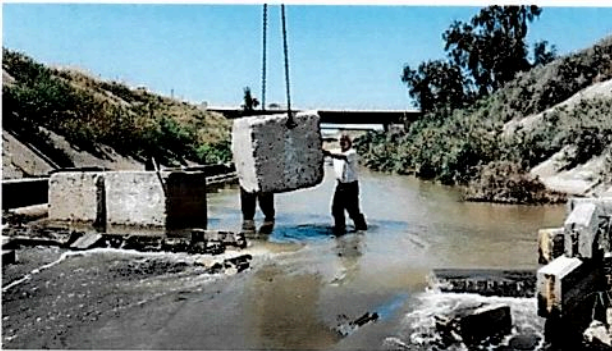
הדרמה תהיה שלמה באם כל מי שהתנגד ושייך למיעוט, ימשיך וישתף פעולה עם ההחלטה הדמוקרטית שהתקבלה.

והמפל נוע ינוע

הגזע הסורר

והקוביה

מצא טוב
לסמךר וסאלף ינאי
להולדת הנכדה בת לחובה
ורקפת
לרינה פלס להולדת הנ'נה
מצא טוב לכל המשפחה!

מפעל החשמל של נהריים הושבת בחודש מאי 48, ומאז מפל העודפים שעל תעלת האפס נותר יבש לחלוטין. לפני כשנתיים, בהסכמת חברת החשמל והעומד בראשה, הועבר אליו מקור מים יציב שאיפשר את פתיחתו המחודשת של המפל, שהפך לאטרקציה תיירותית מרשימה ויוצאת דופן. באחד הארועים האחרונים של החורף הנוכחי, שלא הצטיין בכמויות גשם מרשימות, פסק לפתע המפל לזרום, ואלי ארזי שניגש לבדוק את הסיבה לכך, גילה כי גזע מסיבי של עץ תמר שנסחף בסופה, פרק את אבני השפה שהונחו לאורך סכר דלהמיה, ובכך נפרץ המחסום שאיפשר את זרימת המים דרך תעלת האפס אל המפל.

ארזי עשה הערכת מצב, לאחריה הזעיק לשטח (באישור המועצה) ציוד כבד, באמצעותו הונחו לרוחב התעלה קוביות בטון מסיביות שמונעות כמעט לחלוטין את זרימת המים לאפיק הירדן, ולאחר מאמץ מתמשך של יומיים, חודשה זרימת המים לתעלה וממנה למפל. נכון לעכשיו, חלק ממי התעלה עדיין זורמים לאפיק הירדן ובכך מצמצמים את כמות המים במפל, אך ארזי נחוש בדעתו לפתור את הבעיה כבר בימים הקרובים.

אבנרון

ארכיון אשדות יעקב איחוד

סוכר. בשנת 1919 פרצו פרעות בעיירתה של ג'ניה, ואביה הירשה לה להצטרף ל'החלוץ'. בשנת 1923 עלתה ארצה והתיישבה באשדות יעקב. אמה של ג'ניה שעלתה לארץ בעקבותיה, היתה האם הראשונה באשדות-יעקב שעשתה לעצמה גינה בחצר ביתה. את המים היתה נושאת בדליים מן הירדן.

לאחר שאירע הפילוג באשדות-יעקב עזבה ג'ניה את גן-הירק והחלה לעבוד בואדי. המקום היה נטוש. על הצלע המזרחית של הוואדי הזדקרו מתוך העפר שרידי 'בית ירח' העתיקה. כאן, למרגלות אבני הבזלת, עברה לפני שנים רבות הדרך המובילה לדמשק. מנהל בית הספר התיכון 'בית ירח' היה שמואל סטולר, ויחד עם אשתו החליטו להפוך את הוואדי לגן בוטאני, שישרת את תלמידי בית הספר האזורי. 'צמחיה לא היתה כאן כלל', מספרת ג'ניה, 'רק עפר לבן, קשה כמו קליפה, ועץ שקד אחד'. במרץ רב החלה ג'ניה בעבודה. תחילה טיפחה את השקד. ניקתה את חצרות האבן העתיקות ושתלה בהן פרחים, תיחחה במעדר ונטעה שתילי עצי פיקוס וצפצפות, גרפה את העלים והעבירה אותם במריצה אל מחוץ לוואדי.

שמואל סטולר היה מביא 'כל מיני שתילים מכל מיני מקומות', והיא היתה נוטעת אותם

ג'ניה גולדשמיד במהלך עבודה בואדי בבית ירח. התמונה באדיבותו של בארי אופיר, נכדה של ג'ניה.

"אני חקלאית מלידה" – ג'ניה גולדשמיד

לקראת 70 שנה ליסוד 'בית ירח', הגיעה פניה מבית הספר לארכיון שלנו שנמציא להם חומרים הקשורים ב'בית ירח'. להלן אחד הפריטים שארכיון אשדות איחוד העביר ל'בית ירח'. מדובר בכתבה על הוואדי המפורסם, פרי עמלה של ג'ניה גולדשמיד, שהיתה מחברי קבוצת 'אחדות' וממייסדי אשדות יעקב. העובדה שהירחון 'במחנה גדנ"ע' הטריח עצמו כדי להגיע ל'וואדי של בית ירח' מלמד עד כמה שמו של הוואדי הלך לפניו.

להלן הכתבה כפי שהתפרסמה בעלון אשדות יעקב איחוד מס' 618 מיום 15/6/1979. ג'ניה הלכה לעולמה 6 חודשים לאחר פרסום הכתבה.

תודה לאירית גל על הקלדת החומר.

חג שמח,

שאוּל ינאי

הוואדי של ז'ניה ב'בית ירח'

בירחון 'במחנה גדנ"ע' של חודש אפריל 1979 מצאנו כתבה על חברתנו ג'ניה גולדשמיד ופינת יקרת שלה ב'בית ירח', בה השקיעה למעלה מ-27 שנה של עבודה ונפש.

אנו מביאים בזה את עיקרה של הכתבה, מאת עודד אברמוסקי האשה שעשתה את הוואדי. ואדי 'בית ירח', חלקה שקטה וקסומה על גדות הכנרת, הוא מפעל חייה של אשה קטנה ובלתי נלאית מאשדות יעקב איחוד:

ג'ניה החלה לעבוד בואדי של 'בית ירח' בשנת 1951. לפני כן עבדה בגן-הירק של קיבוץ אשדות יעקב איחוד. 'אני חקלאית מלידה, זה בתורשה אצלי'. במשך 30 שנה עסקו בני משפחתה שבאוקראינה בחקלאות. הם היו שוכרים אדמות אחוזה, ומגדלים עליהן סלק

ארכיון - המשך

במשך 20 שנה היתה באה לבקר את גיניה אורחת קבועה, ציפור אדומת חזה, שהיתה מופיעה בחודש נובמבר ונעלמת במרץ, עם החמסין הראשון. מדי בוקר היתה הציפור מחכה לה ליד ארגז הכלים, ומשהיתה לוקחת לעצמה כלים והולכת לעבוד בשטח הגן, היתה הציפור הקטנה הולכת בעקבותיה ומתבוננת בה כיצד היא עובדת. 'היתה לי שלוה נפשית – אומרת גיניה – נהנתי מהטבע ומהשקט. הייתי מוכנה לעבוד כאן עד סוף ימי, לא חשבתי שאני אצטרך להפסיק כך.'

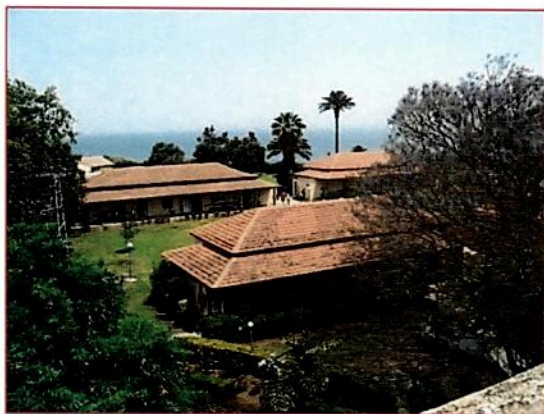
לפני מספר חודשים לקתה גיניה בהתקף לב פתאומי. הרופאים פקדו על גיניה מנוחה מוחלטת. האשה הקשישה שוב לא תוכל לחזור לעבוד בואדי הפורח שלה. מדי פעם תבוא לבקר, 'אבל עכשיו זה כבר לא אותו דבר', ורק זכרונות וגעגועים חזקים תוקפים אותה, ובעיניה עומדות דמעות.

... גיניה מתפלאה וכואבת:

כבר עברו ארבעה חודשים מאז הפסיקה עבודתה ב'בית ירח' ועד היום לא נמצא איש שימשיך את העבודה בואדי.

המטפלת בזה הנהלת 'בית ירח'?

בית ירח - מראה כללי

בכל פינות הגן, לפי זנים ומשפחות, והמורים היו מביאים לכאן את תלמידיהם ומסבירים להם, תוך סיור בגן, על סוגי הצמחים השונים.

ככל שהתארכו השנים הלכה הצמחיה בואדי והתעבתה. פינות הוואדי כוסו בירוק צבעוני עד שכמעט לא נראתה פיסת עפר חשופה. הוואדי התעטף בפלומת דשא ובאחת הפינות צמחה פינת זיכרון מטופחת לזכרם של תלמידי בית הספר האזורי 'בית ירח' שנפלו במלחמות ישראל.

מדי יום הוסיפה גיניה ונטעה שתילים נוספים. 'בימי חמסין לא הייתי ישנה בלילות, מרוב דאגה לשתילים שלי. בבוקר הייתי עוברת משתיל לשתיל ובודקת את מצבו'. בדאגתה לפרחים לא הרגישה גיניה בעייפות כלשהי, על אף החסמין, ורק בסופו של יום העבודה, לאחר שהחזירה את כלי העבודה למקומם, היתה חשה בעייפות המצטברת ואוחזת בעצמותיה, והיא כבר לא אשה צעירה. כאשר היו באים תלמידי בית הספר לעזור לה אחר-הצהריים, היתה מפקידה בידם את העבודות 'המקצועיות', כדי שיהנו וכדי שילמדו לאהוב את הצמחים'. לעצמה היא שמרה את עבודות העישוב והעידור. לבד היתה עושה את עבודתה, בשקט ובשלוה פסטורלית.

'אם היה לילה טוב, היתה הכנרת מסבירה לי פנים, ואם היה ליל חמסין, הייתי מרגישה כי הכנרת כועסת, והייתי אומרת לה אל תכעסי, כנרת, זה יעבור'.

ציפורים נודדות היו באות לשהות בצל עצי הגן, לנוח מעט לאחר חציית הכנרת. גיניה היתה מתייחסת אליהן כאל אורחות קבועות. 'הן היו ממלאות את העצים בשירה, ואני הייתי אומרת להן בוקר טוב. לא היה לי עם מי לדבר, אז הייתי מדברת עם הצפורים'.

הקצרים שלי ועל אחריותי ברוריה

הבולטים בניהם:

חדרי אירוח-ה"גטו", בית כולל גדול' הצומת מול הבית של מירל'ה שמיר, הדרך החדשה שעוברת מאחורי השכונה הצפונית ונכנסת לדרך המערכת המערבית- ואגב: המראָה שהיתה בצומת, עפה בסערה האחרונה ולחלוטין אין אפשרות לראות את הבאים מכיוון בית אייל. ואין מושיע!!

ויש עוד...

3.ואלה הדברים שדווקא חביבים עלי, ואיני אחראית להם:

הנוי, (חוץ מהלנטנה), בדרך כלל משובב נפש, הפסלים והמייצגים של אברמיק מאוד אהובים עלי, וממלאים אותי גאווה, שזה אצלי בבית.
ויש עוד... ועוד..

ואחרונה חביבה: מירל'ה זוד מענקי ה"לקוחות" של ספרייתנו. הספרייה, ובמיוחד "ספרות המופת" מייחלת לבואך!
שתהיי לנו בריאה, ואל תשכחי אותנו. אנחנו מתגעגעים.

חג שמח לכולם,

ברוריה שרון

לנטנה משתלטת

1.מי נתן את ההוראה??

ומי ישא באחריות?? לפרשה!!!
הלנטנה: מציפה אותנו! יפה לרגע, מכסה במהירות שטחים, מרמה עין כל רואה, ולאט לאט מחסלת את כל מה שסביבה.
אחרי מספר שנים, נראית כמו הצרות שלנו.

הורים היזהרו בילדיכם

מהאינטרנט:

לנטנה הוא צמח פולשני, אלים, וחומס את כל העומד בדרכו.
פירותיו הקטנטנים רעילים מאוד כשהם בגוון ירוק.
ציפורים אוכלות ומפיצות את הזרעים לכל עבר.
מגע עם הצמח עלול לגרום לדלקת עור קלה."

אחת מני רבים, כותבת במרשתת: "יש אצלנו לנטנה בתוך הגדר של הבניין, מטומטם הגנן ששתל אותה אצלנו לפני 30 שנה, הוא לא מפסיק לגדול, כמה שחתכנו לו ענפים וגזעים, הוא ממשיך לגדול בקצב מטורף...
ונהיה ממש מפגע, אשמח אם מישהו מהתחום יוכל לעזור לי להיפטר מהנגע הזה.."

אין צורך להטריד את האומה בחיפוש אשמים, אני, ברוריה, "האדם השלישי", לוקחת על עצמי את האחריות על "מחדל הלנטנה"! ועל הסגרת הלנטנה לרשויות. לא עשיתי מספיק למניעתו (של המחדל)!

2.צמתים רבים בתוך הקיבוץ מועדים לתאונות. מכל כיוון שמגיעים אליהם אין שדה ראייה. וכמו בכדורגל, כמעט גול, כמעט גול, בסוף גרמניה מכניסה גול,

טרגדיה מסתורית

דבר חריג, משום שכלפי חוץ התנהג כרגיל, עד שבאחד הימים הגיעו לביתם אנשי בולשת מצוידים בצו חיפוש ומצאו בחדרו כמות עצומה של סמים, מה שהביא למעצרו. מאז אותו יום הר ונמהר, הלך מצבו והידרדר. הוא היה נתון במעצרים וחקירות אין ספור, כאשר המשפחה חסרת אונים. בהמשך, עבר אורן, במימון הוריו, סידרת טיפולי גמילה יקרים, אך בשורה התחתונה דבר לא עזר, והוא שקע בסם יותר ויותר.

בהמשך נידון אורן לתקופת מאסר משמעותית, כאשר התנאי היחיד לחלץ אותו ממנה, היתה התחייבות שלו לצאת מתחומי ארה"ב. הוא חתם, וכך הגיע לארץ, לכפר הנגמלים מלכישוע, במימון מלא של הוריו. אלא שהתנאים בכפר היו נוקשים מדי עבורו, והוא ברח משם פעם אחר פעם. לאחר שנשר ממלכישוע, עבר מספר מסגרות שיקומיות שהאחרונה בהן היתה 'הוסטל' בקרית גת שנחשב מעולה. בהוסטל נטו לחשוב, לאחר תקופת מבחן, שהוא התנקה מהסמים, מה גם שהתחיל ללמוד ואף עבד מעט למחייתו. מי שסייע מאד בתהליך השיקום, היה בחור בשם אבי, חבר טוב של שי, ששימש לו מעין אפוטרופוס, שאליו התייחס אורן כאל אבא. לאחרונה פנה אורן לאבי, והודיע לו על רצונו לחזור לארה"ב, אלא שכעבור מספר ימים טען שהדרכון והויזה שלו אינם עימו (אחת הסברות היתה שאורן מכר את המסמכים הללו) ושכיוונתו לנסוע לת"א על מנת להוציא מסמכים חדשים. היתה זו הפעם האחרונה שמישהו ראה או שמע ממנו בעודו בחיים. ביום רביעי, לפני קצת יותר משבוע, בשעה אחת אחר חצות שעון ארה"ב, צילצל הטלפון בביתו של שי, ונציג משטרת ישראל בישר לו שבנו אורן נמצא ללא רוח חיים, באזור התחנה המרכזית של ת"א, כנראה כתוצאה ממנת יתר של סמים. מסמכיו של אורן היו עימו, וכך יכלה המשטרה לזהותו בנקל, ובהמשך לאתר את אביו. מאז התקבלה בשורת האיום, התלבטה משפחת רם בשאלה היכן לקבור את הבן. שי רצה

סוף בעמוד הבא

את הידיעה על מותו הטראגי של אורן רם בן ה-32 בישר לציבור יונתן אלתר באתר הקהילה. ההסבר בנוגע לנסיבות המוות-מנת יתר של סם - הוסיפה לידיעה נופך של מסתורין, במיוחד לאלה, כמוני, שמכירים את שי רם (רימלנד), איש יקר, שהקשר שלו עם אשדות לאורך השנים נמשך כאילו לא עזב מעולם.

ידיברתי עם שי, גילה יונתן במכתבו, והבעתי בפניו את תנחומינו ואת השתתפות חברי הקיבוץ בצער המשפחה האבלה.

אורן רם ז"ל, בחור גבה קומה ובריא גוף, נולד באשדות יעקב לפני 32 שנים, כמו גם אחותו שלי, הצעירה ממנו בשנתיים. למשפחה שני ילדים צעירים יותר שנולדו בארה"ב: טליה, שסיימה לאחרונה לימודי אחות מוסמכת ובן הזקונים אביב שמשרת בצבא ארה"ב.

שי ורעייתו שהו בארץ תקופה מסויימת בשנות השמונים המאוחרות, ואז התלבטו בשאלה אם להשתקע כאן או לחזור לארץ מולדתה של האם - ארה"ב. לבסוף שבו לארה"ב, שם מתגוררת משפחת רם בבית מרווח בלוס-אנג'לס, בקליפורניה, מקום שמוכר היטב לאשדותים רבים שביקרו שם בהזמנת שי, בעת שהותם בארץ הדוד סם.

שי, שחש עצמו ישראלי במובנים רבים רבים, הירבה לבקר בישראל עם משפחתו, לעיתים לבד, ובאשדות, שם יש לו משפחה וחברים, חש תמיד כבן-בית. כאשר הגיע אורן לגיל מצוות, שלח אותו שי, יחד עם אחותו שלי לארץ, לתקופת החופש הגדול. הבת היתה מאומצת אצל חיה וראובן כהן בעוד שאורן אצל משפחת ראובני. הוא היה ילד תמים, מתוק ונעים הליכות, מספרת ראלי, שאף ידע מעט עברית.

כאשר חזר לארה"ב, התחבר אורן לקבוצת נערים בני גילו, מ-יבתיים טובים' עימם נהג לבלות, אלא שאופיו החלש ותמימותו היו בעוכריו, ובלא ששם לב נהגו חבריו מעת לעת לשים 'דבר מה' במשקה שהוגש לו, וכך, מבלי דעת, נגרר הנער לסמים עד ששקע בהם לחלוטין. הוריו כנראה לא חשו אצלו

טרגדיה מסתורית - סוף

נר נשמה חודש מאי

כ"ז אייר תרצ"ז	8.5.1937	יוסף	כ"ץ
ז' סיון תרצ"ח	6.5.1938	דבורה	זלקינד
כ' אייר ת"ש	28.5.1940	שמעון	רוזנבאום
כ"א אייר ת"ש	29.5.1940	ראובן	סבריזנסקי
י"ג סיון תש"ה	25.5.1945	ראובן	קנדה
ג' אייר תש"ח	12.5.1948	שלמה	בירקנפלד
ט' אייר תש"ח	18.5.1948	יצחק	לביא
י"א אייר תשי"א	12.5.1951	שלמה	שריקי
ג' סיון תשכ"א	18.5.1961	בובה	לרנר
ד' אייר תשכ"ב	8.5.1962	אורית	הראל
כ"ז אייר תשכ"ט	15.5.1969	אסתר	יעקובסון
כ"ד באייר תשל"ג	26.5.1973	שרה	גלי
י"ט באייר תשל"ו	19.5.1976	מרים	טפר
כ"א אייר תשל"ו	21.5.1976	מרים	פלג
כ"ז אייר תשל"ז	16.5.1977	ראובן	נגלר
י"ח באייר תשל"ט	15.5.1979	יוסף	עודד
י' באייר תשמ"ב	3.5.1982	חנה	ספיר
י"ד אייר תשמ"ב	7.5.1982	מרים	היימן
כ' ניסן תשמ"ט	5.5.1989	יעקב	לזי
כ' סיון תשנ"ט	4.5.1999	גמליאל	בעבור
א' אייר תש"ס	6.5.2000	פרידה	גולדברג
י"ב אייר תש"ס	17.5.2000	משה	מלמוד
כ"ח ניסן תשס"ה	7.5.2005	בוניה	זק
י"ד אייר תשס"ה	22.5.2005	נוח	כהן
י"ב אייר תשע"ב	4.5.2012	מוינה	דוד
כ"ה אייר תשע"ח	10.5.2018	אביגיל	בן נאים

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא
באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט.

שהקבורה תהיה באשדות ואף פנה לקיבוץ, אך בסופו של דבר החליטה המשפחה להביאו לקבורה בארה"ב, ובשעות אלה היא ממתינה להטסת הגופה. שי מבקש להודות לחברי אשדות על התמיכה שמקבלת המשפחה בשעותיה הקשות, ומבטיח להמשיך לשמור על קשר גם בעתיד.

אבנר רון

למצולם אין קשר לכתבה

תפילה
אלי, תן בי את השלווה - לקבל את
הדברים שאין ביכולתי לשנותם,
את האומץ - לשנות את אשר
ביכולתי,
ואת התבונה - להבדיל ביניהם.

ריינהולד ניבור

מתחת לסלע צומחת רקפת ...

גם הרבה תינוקות של רקפת תרבותית בשנה הבאה.

אני מתפעמת בכל פעם מחדש מהיוזמות של **דובי שושני**, השותל ומסדר לנו פרחים יפים כמו שדרת 'לוע הארז' בכביש הכניסה לקיבוץ, או שפע הכלניות שכבר סיימו את פריחתן ליד תחנת הדלק שהיתה. ואז חשבתי שאפשר למצוא שטח קטן שבו ישתלו כמה פקעות של רקפות שאם נאפשר להן תנאים כמו בטבע, יוכלו להפיץ את זרעיהן וברבות השנים יהיה השטח כולו מכוסה רקפות לבנות וגם ורודות ואדומות כמו הרקפת התרבותית.

ואפשר לעשות אותו דבר עם פרחי כלניות, שיצבעו שטח בצבעים שונים כמו בשדה מגידו, שם יש כלניות בשלל צבעים.

בנסיעה לאזור חיפה, בשנה שעברה, ראיתי לאורך הדרך שטחים הארוכים וצרים שבין הנתיבים הדו-סטריים, שם גדלים המוני שרביטים ארוכים ופורחים של חוטמית זיפנית. היה זה מחזה מרנין לראות את הפרחים הורודים היפים לאורך הכבישים השחורים. רעיון נהדר של מישהו עלום שם. סיפרתי לדובי על הרעיון, והלה הפנה אותי לחברנו **אברהמיק חזן** אשר מייפה את חצר הקיבוץ בדברי אמנות שהוא יוצר, כמו גם שותל את פקעות פרחי החצב ע"י הספסלים שיצר.

דברתי עם אברהמיק, שסיפר שמזה זמן הוא מלקט לו את זרעי הרקפת וזורע בגינתו ובגינת הבית של בתו. הבעיה לדעתו היא שהאזור שלנו חם ויבש מאוד והרקפות תזדקקנה לתוספת השקיה וגם לקצת צל. איני יודעת איפה אפשר למצוא מקום כזה שגם לא ידשדשו בו יותר מדי רגלי אדם, ושאוילי יהיו בו כמה עצים שיתנו צל נעים לרקפות, אך בכל זאת אני מקווה ששיתוף הפעולה ישא פרי.

המון המון שמחה ואהבה, חג שמח!

עמליה דיין בת-ארי

באחד הטיולים עם אילת בתי, בכביש העולה מחפירות סוסייתא לרמת-הגולן מוצב שלט "לא להכנס". נכנסנו למרות האיסור והמשכנו אל מרומי רמת הגולן, עד שגגלה לעינינו משטח ענק של רקפות פורחות. עצרנו כדי לצלם ואז שמתי לב שבין הקבוצות הגדולות של הרקפות, ישנם שבילים של חלוקי נחל. זה נראה לי מעשה-ידי אדם נבון שהחליט להעביר אותן למדרון הצפון-מערבי הסמוך לכביש, כך תמשכנה לצמוח, חשב, ואנשים שעוברים בדרך יוכלו ליהנות מיופיין.

גם אצלי בגינה קרה דבר נחמד. כל שנה הייתי קונה עציץ של רקפת ורודה או אדומה תרבותית, ובסוף כל עונה התאכזבתי לראות שאין שום פקעת שאפשר לשמור לעונה הבאה.

הפעם, שלא כמנהגי, החלטתי לקנות עציץ עם רקפת צנועה שנראית כמו רקפת-בר. ומיד אשתול אותה באדמת הגינה שלפני פתח ביתי. יום אחד הבחנתי שעל אחד הגבעולים של פרח שהחל ליבול יש תפיחה קטנה, שיערתי שזהו הפרי הנושא בתוכו את הזרעים. החלטתי לנהוג איתה כמו שהיא רגילה בטבע, שם אף אחד לא תולש את הפרחים הנבולים או העלים הירוקים היבשים והיא נובלת מעצמה ה ונעלמת עד החורף הבא ...

להפתעתי הגדולה, בחורף שאחריו צמחו להם שוב עלי רקפת גדולים במקום שהיתה רקפת הבר, ומסביב, ברדיוס די גדול צצו המוני עלעלים קטנטנים של רקפות תינוקות, מעין לבבות קטנטנים של עלי רקפת.

לא יכולתי להפסיק להתלהב. הן תגענה לבגרות מינית, חשבתי, תצמחנה פרחים, ויהיו לי המון רקפות חמודות לבנות בגינה הפרטית שלי.

למרות השמחה, קניתי השנה שוב רקפת תרבותית גדולה, ועכשיו אני מגלה שגם היא הצמיחה "בטן הריונית קטנה" ואם תקבל תנאים טובים, תוכל לפזר את זרעיה ויהיו לי

מי ומה באשדות

הפרי הנפוץ ביותר בעת האחרונה (יש שיכנוהו דווקא 'ירק' משום שאינו גדל על עץ) הוא **האבטיח** שטעמו השנה מתוק ועסיסי במיוחד. בניגוד לשנים קודמות, אז נהוג היה לקרוא ברמקולים לאשדותים, רגע לפני שהמשדדה מקפדת את ראשם של האבטיחים שנתרו בשדה, אז זהו, שאל תצפו שזה יקרה גם השנה...

צילום: עמוס גל

ועוד ארוע 'מלחיץ' שכמעט ונשכח מפאת הזמן שחלף: בעתיים של איומים אירניים כנגד מדינת ישראל, בעקבות הפעולה בסוריה, שהזכירו לאחדים מאיתנו את אווירת מלחמת המפרץ, נשאלו שאלות בנוגע להכנת מלאי חירום בבתיים, בנוגע למצב המקלטים ואפילו מישהו צייץ בנוגע למסיכות אב"כ, שכבר מזמן נשרו מהמדפים. השורה התחתונה: האירנים נרגעו, ואנחנו התפנינו לעסוק באירועי מזג אוויר חריגים שהתרגשו עלינו.

סוף בעמוד הבא

בהשראת הפולק האמריקני המחאתי: 'ביס לבן קבוצת שחורים קוטפת', הסתערו ילדי המצוותי על מכוניות שחלפו במרכז הקיבוץ והובילון אחר כבוד לשטיפה, בתמורה לעשרים שקלים צנועים, שנועדו לטובת טיול לאילת בחופש הגדול. במבצע נאספו 1,200 ₪ ונראה שכל הצדדים יצאו מרוצים.

מועדון הזמר של שרה'יה שרון שהקדיש עצמו הפעם לשירי שלמה ארצי, הבלית סולנים, ממין זכר בלבד, בהם בלטו **גיא ו-רון אלטר** שהם במקרה אחים וגם דודניה של אושיית הזמר העברי. השניים הפליאו בשירתם הסוחפת והקהל הצטרף בשקיקה.

אחד האירועים שכמעט נשכח מהתודעה בשל רצף האירועים שבא אחריו, התרחש כדלקמן: אריק ראובני צעד עם כלבו לפני כשלושה שבועות מחוץ למשק, במה שהוגדר כטיול בוקר, ואז לפתע התנפלה על הכלב חזירת בר מטופלת בגורים וכילתה בו את זעמה. הכלב הסקרן, שלהבא כנראה לא יתעסק יותר עם חזירים, נזקק לניתוחי חירום שהצילו את חייו. לחזירה ולגוריה שלום.

מי ומה - סוף

**חט שבועות אהח!
נפאס בצרבה החח צל הדשא ליד
'בית קרבי' לאסיבת שבועות
המסורתית.**

דָרְךָ פָּנָה, הִנֵּה בְּאֵנִי,
קוֹל הַמֶּחֶךְ חוֹנֵג בְּלֵנִי,
חַג הַיּוֹם לְפָרֵי הָאָרֶץ,
בֵּן וְכָרֶם וְשָׂדוֹת.

מְלֵא הַסֵּל הַיּוֹם הַבָּאֵנִי,
מְלֵא הַטָּנָא בְּכּוֹרֵינִי,
סֵל וְטָנָא פְּרֵי הָאָרֶץ -
נְעֻטְרָם כְּבוֹד.
זֶה סֵלֵנִי וְנִנְהָה,

זֶה טָנָאֵנִי וְנְעֻטְרָהּ.
זֶה סֵלֵנִי, זֶה טָנָאֵנִי -
בְּכּוֹרֵי שְׂדֵה.

אברהם שלונסקי

עלון 1512

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער – ברכה פונדק
עימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

מִן הַדְּבָרִים שֶׁהִתְמַסְדּוּ עֲלֵינוּ לטובה (זו על כל פנים דעתי הפרטית) היא קבלת השבת שהפכה לחלק מסעודת שישי, ומי שלאחרונה מקדש על החלה ועל היין, הוא מיודענו יקיר קהילת אשדות, אופיר קיים שעושה זאת בכישרון ובחן מיוחד. סחתיין.

ישי יחיאלי לא מפסיק לחדש והנה לפניכם הדבר הבא... ובזמן שאתם בחצר... לילדים מוקרן סרט בחדר- האוכל הקטן...

"אפאנו בחצר"

מפגש חברתי בכל יום שישי מרחפת חדר האוכל
החל מהשעה 20.00

המחלקה סתוה, אן השעלוצים 3 אוד.
מוזמנים לבוא ולהפיא כיסוד/צולח...

הקפה צ'יננו!
נתראה!

בין המבקרים הרבים בנהריים בעת האחרונה אפשר למצוא לא מעט חסידי ברסלב הנופשים מעט מן הישיבות הדחוסות היישר אל הטבע. אחדים מהם אף ביקשו לטבול במים המשמשים כגבול, אך הבהרנו להם שללא הסכמת מפורשת של המלך היושב בעמאן הדבר אינו אפשרי, וכך ירדו מזה.

**וחג שבועות תעשה לך,
ביכורי קציר חיטים.
הזורעים בדמעה
ברינה יקצורו.
ארץ נתנה יבולה,
ארץ זבת חלב ודבש.**

